Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședința publică la 26 iunie 2025
Cererea de apel nemotivată a reclamantului Ananie Căşuneanu depusă la 25 iulie 2025
Hotărârea motivată a fost întocmită la 07 noiembrie 2025
Dosarul nr. 2-4200/24
2-24032011-12-2-22032024-1

HOTĂRÎRE
în numele legii

26 iunie 2025 mun.Chişinău

Judecătoria mun.Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Ecaterina Silivestru
Grefier Alexandra Danilova
Cu participarea: reprezentantului pîrîtului Ministerului Afacerilor Interne - Tatiana Ianciu,

Examinînd în şedinţă publică, în limba de stat, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ananie Căşuneanu către Ministerul Afacerilor Interne al RM, Inspectoratul General al Poliției RM, Inspectoratul de Poliție Cahul, Ion Zamăneagră, privind incasarea prejudiciului material și moral, a cheltuielilor de judecată,

a constatat :

Argumentele participanților la proces.

1. La 21 martie 2024, Ananie Căşuneanu a depus o cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne al RM, Inspectoratul General al Poliției RM, Inspectoratul de Poliție Cahul și Ion Zamăneagră privind încasarea prejudiciului material și moral, a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Ananie Căşuneanu a indicat că, în baza procesului-verbal de constatare a contravenției nr. MAI04640716 din 20 august 2019, întocmit de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție al raionului Cahul, Ion Zamanengră, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional. Ca urmare, i-a fost aplicată pedeapsa contravențională sub formă de amendă în mărime de 48 de unități convenționale, conform art. 70 alin. (2) din același cod.
3. Nefiind de acord cu faptul că a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției, prevăzută de art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional, la 20 septembrie 2019 a contestat procesul - verbal cu privire la contravenție din 20 august 2019.
4. Prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 30 noiembrie 2021, a fost admisă contestația din 20 sepembrie 29019, a fost anulat integral procesul- verbal cu privire la contravenție nr. MAI04640716 din 20 august 2019 și a fost încetat procesul contravențional împotriva lui Ananie Căşuneanu, pe faptul comiterii contravenției, prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional al Republicii Moldova, din motivul că nu există însăși fapta contravenției și din lipsa comiterii unei contravenții. Astfel, a fost achitat integral de comiterea contravenției, prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional.
5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, de mai multe ori a constatat că pedeapsa contravențională este echivalentă cu pedeapsa penală.

6. În așa circumstanțe, Ananie Cășuneanu a fost ilegal pus sun învinuire de comiterea unei infracțiuni, a fost condamnat ilegal pentru o infracțiune pe care nu a săvârșit-o, iar ulterior a fost achitat de către instanța de judecată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.
7. În drept, reclamantul Ananie Cășuneanu și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile articolului 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolului 14 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, articolelor 1, 6, 13 și 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, articolelor 1, 4, 7, 8 și 20 din Constituția Republicii Moldova, precum și articolelor 19, 2006 și 2007 din Codul civil. Acesta a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul de Poliție al raionului Cahul și de la Ion Zamaneagră, în beneficiul său, a următoarelor sume: 600 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin punerea ilegală sub învinuire și condamnarea ilegală; 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică; 200 lei cu titlu de taxă de timbru; 30 lei cu titlu de cheltuieli pentru xeroxarea documentelor anexate la cererea de chemare în judecată.
8. În ședința de judecată, reclamantul Ananie Cășuneanu, fiind citat legal, nu s-a prezentat, dar a depus cerere în conformitate cu articolului 206 din Codul de procedură civilă, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și a reprezentantului său, Nicolae Daniliuc.
9. Reprezentantul pârâtului Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Tatiana Ianciu, în ședința de judecată și prin referința depusă a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.
10. În susținerea poziției de respingere, a indicat că, în cadrul examinării dosarului contravențional, instanţa judecătorească nu a constatat încălcarea legalității și a drepturilor omului, ci doar faptul că agentul constatator a făcut o încadrare juridică eronată a acțiunilor contravenientului Ananie Cășuneanu, prin urmare nu există nici fapta ilicită, fapt care înlătură răspunderea delictuală a Inspectoratului de poliție Cahul al Inspectoratului General al Poliției și, ca urmare, încasarea din bugetul de stat a prejudiciului solicitat.
11. Tot cu referire la legalitatea acțiunilor agentului constatator, a menționat că, în conformitate cu art. 442 alin. (l) Cod contravențional „procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui”.
12. Astfel, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, agentul constatator este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional.
13. În cazul de referință măsurile întreprinse de agentul constatator, nu pot fi calificate drept acțiuni ilegale, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă a polițistului. Or, acțiunile agentului constatator au fost legale, săvârșite în temeiul și în conformitate cu legislația în vigoare, motiv din care nu pot fi reținute alegațiile reclamantului precum că, acesta ar fi comis careva abateri de la prevederile legii.
14. În altă ordine de idei, potrivit art. 383 alin. (1) din Codul contravențional „cheltuielile de administrare si de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravențional se suportă de contravenient, dacă a fost aplicată o sancțiune contravențională, sau de stat în modul stabilit de legislație. Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală ”.
15. Astfel, reclamantul urma să înainteze pretenții de despăgubire materială în cadrul procesului contravențional inițiat. In cazul în care reclamantul nu a solicitat realizarea dreptului

său, fiind emisă o hotărâre irevocabilă asupra cazului contravențional, aceste prevederi nu mai sunt aplicabile în cadrul unui proces civil.

16. Deși în cadrul examinării cauzei contravenționale reclamantul avea dreptul de a solicita recuperarea prejudiciului material, acesta din motive necunoscute nu a făcut-o iar, potrivit prevederilor art. 2006 alin. (3) din Codul civil „obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale".

17. În speță, invocările reclamantului referitor la suportarea suferințelor morale le consideră declarative, lipsite de mijloace probatorie. Or, alegațiile reclamantului privitor la cauzarea suferințelor morale comportă doar un caracter declarativ fără careva probe concludente.

18. Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei și lipsa probelor veridice, admisibile, pertinente și concludente privind pricinuirea suferințelor psihice, morale sau fizice, consideră că acțiunea este neîntemeiată.

19. Reprezentantul pârâtului Inspectoratul General al Poliției, fiind citat legal, nu s-a prezentat, dar a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 39-45).

20. Reprezentantul pârâtului Inspectoratul de Poliție al raionului Cahul, fiind citat legal, nu s-a prezentat, dar a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 31 - 36).

21. Pârâtul Ion Zamaneagră, fiind citat legal, nu s-a prezentat, dar a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 55-60).

Aprecierea instanţei.

Analizând în esenţă toate circumstanţele cauzei, apreciind probele administrate prin prisma motivelor invocate și prin raportare la prevederile legislației în vigoare, se conchide că, acțiunea este pasibilă respingerii pentru considerentele ce urmează.

22. Conform articolului 20 din Constituția RM din 29 iulie 1994, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

23. În corespundere cu articolul 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă , orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

24. Conform articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Potrivit articolului 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces. În conformitate cu articolul 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Alineatul (3) al articolului menționat, stabilește că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

25. În temeiul articolului 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată. Conform articolului 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
26. În conformitate cu articolul 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de aplanare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărîrea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanţă de judecată. Prevederile articolului 16 alin. (1) din Codul civil, statuează că apărarea dreptului civil se face prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) recunoaşterea nulităţii actului juridic; d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligaţiei în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciilor; h) încasarea clauzei penale; i) repararea prejudiciului moral; j) desfiinţarea sau modificarea raportului juridic; k) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; l) alte căi prevăzute de lege.
27. În corespundere cu prevederile articolului 19 alin. (1) - (3) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).
28. În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, conform procesului-verbal de constatare a contravenției nr. MAI04640716 din 20 august 2019, întocmit de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție al raionului Cahul, Ion Zamanengră, Ananie Căşuneanu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional (f.d. 11). În baza deciziei agentului constatator, contravenientului i-a fost aplicată pedeapsa contravențională sub formă de amendă în mărime de 48 de unități convenționale, conform art. 70 alin. (2) din același cod.
29. La 20 septembrie 2019, Ananie Căşuneanu a contestat procesul - verbal cu privire la contravenție din 20 august 2019 (f.d. 12).
30. Din actele cauzei se atestă, că prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 30 noiembrie 2021, a fost admisă contestația din 20 sepembrie 29019, a fost anulat procesul verbal cu privire la contravenție nr. MAI04640716 din 20 august 2019 și a fost încetat procesul contravențional împotriva lui Ananie Căşuneanu, pe faptul comiterii contravenției, prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional al Republicii Moldova, din motivul că nu există fapta contravenției incriminate (f.d. 13-15).

31. În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța reține că în temeiul articolului 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.
32. În conformitate cu articolul 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Pe aspectul dat, se reține că prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependență de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial. De altfel, fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acțiunii sau inacțiunii. Fapta ilicită apare sub forma inacțiunii în acele situații când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârșească o anumită acţiune. Abținerea de la îndeplinirea acestei activități sau de la săvârșirea acțiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită. Deci, pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.
33. În consecutivitatea dată se notează că, în concordanță cu dispoziţiile articolului 2007 alin. (1) din Codul civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.
34. În temeiul articolului 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. De altfel și dispozițiile articolului 2036 alin. (2) din Codul civil, statuează direct că, prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.
35. Conform articolului 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La

determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului

36. În consecință, instanța de judecată, în speța de față, constată că nu există un temei juridic și obiectiv care să justifice recunoașterea dreptului reclamantului Ananie Căşuneanu de a solicita și obține repararea prejudiciului moral pretins, având în vedere atât circumstanțele cauzei, cât și dispozițiile legale aplicabile menționate anterior, precum și cele ce urmează a fi invocate.

37. În această ordine de idei, contrar aserțiunilor reclamantului, instanţa de judecată reține că, în mod indiscutabil, în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de cadrul legal pre-citat pentru acordarea compensației aferente prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

38. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul dintre criteriile generale orientative privind aprecierea prejudiciului moral este criteriul echității, conform căruia despăgubirea trebuie să asigure o reparație justă și integrală, exprimând necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea să aibă un efect compensatoriu, fără a reprezenta sume excesive pentru autorii faptei sau venituri nejustificate pentru victime.

39. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a formulat o serie de aprecieri relevante privind proba prejudiciului moral, reținând în mod constant că dovada faptei ilicite este suficientă, prejudiciul și raportul de cauzalitate fiind prezumate. Instanțele pot deduce existența prejudiciului moral din simpla săvârșire a unei fapte ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și din circumstanțele concrete în care aceasta a fost comisă. Această soluție este determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă (cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009).

40. Totodată, fiecare persoană care pretinde că a suferit un prejudiciu este în drept să-l estimeze, însă doar instanţa de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul despăgubirilor morale, având în vedere noțiunea de reparație rezonabilă, circumstanțele concrete ale cauzei, personalitatea părților, durata consecințelor vătămării, precum și condițiile în care a fost cauzat prejudiciul.

41. În contextul raționamentelor sus-indicate, instanța de judecată conchide că nu există temei juridic pentru admiterea cererii de chemare în judecată, formulată de reclamantul Ananie Căşuneanu, privind încasarea prejudiciului moral pretins. Reclamantul nu a prezentat probe concludente care să confirme existența prejudiciului moral, astfel încât cererea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

42. Instanţa de judecată reține că, pentru a putea pretinde repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului invocat, reclamantul trebuia să dovedească existența prejudiciului moral (suferințe fizice sau psihice) și mijloacele de probă prin care se confirmă argumentele prezentate (art. 117–119 CPC). Nerespectarea principiului probațiunii prevăzut la art. 118 CPC constituie o încălcare a sarcinii probei stabilite de lege. Sarcina probei privind mărimea prejudiciului moral revine reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, ținând cont de argumentele ambelor părți, de jurisprudența Curții Europene și excluzând pretențiile vădit exagerate sau nejustificate.

43. Prin urmare, instanța de judecată concluzionează că reclamantul Ananie Căşuneanu nu a dovedit, prin probe admisibile, existența unei vătămări a drepturilor sale personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie, nefiind, de asemenea, justificată mărimea compensației solicitate.

44. Din normele legale sus-citate rezultă că, în speța de față, nu sunt întrunite condițiile legale pentru a se pretinde încasarea, în mod solidar, de la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul de Poliție al raionului Cahul și de la Ion Zamaneagră, în beneficiul reclamantului Ananie Cășuneanu, a următoarelor sume: 600 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin punerea ilegală sub învinuire și condamnarea ilegală; 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică; 200 lei cu titlu de taxă de timbru; 30 lei cu titlu de cheltuieli pentru xeroxarea documentelor anexate la cererea de chemare în judecată.

45. În această ordine de idei, instanța apreciază că toate argumentele și afirmațiile formulate de reclamantul Ananie Cășuneanu, citate anterior, sunt lipsite de temei juridic, fiind considerate inconsistente și fără fundament în raport cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. art. 238-241CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Ananie Cășuneanu către Ministerul Afacerilor Interne al RM, Inspectoratul General al Poliției RM, Inspectoratul de Poliție Cahul, Ion Zamăneagră, privind incasarea prejudiciului material și moral, a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei mun.Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei, judecătorul — Ecaterina Silivestru